

Slaven Zambata

(Sinj, 24. rujna 1940. – Split, 29. listopada 2020.)

U splitskoj bolnici u 81. godini života preminuo je proslavljeni hrvatski nogometaš i olimpijac Slaven Zambata.

Bio je odličan strijelac i jedan od najboljih Dinamovih napadača svih vremena. Brz, oštar, hrabar, nadasve borben, snažnog i dobrog udarca, odličan u dvobojima, lukav i snalažljiv.

Slaven Zambata rodio se u Sinju 24. rujna 1940. godine. Igračku karijeru započinje u mlađim uzrastima Junaka iz Sinja. Za prvu momčad igra od 1958. do 1959. godine. Postaje nogometaš zagrebačkog Dinama od 1959. do 1969., cijelo jedno desetljeće. Odigrao je 397 utakmica i postigavši 264 zgoditka osvaja četiri Kupa Jugoslavije u sezonama 1959./60., 1962./63., 1964./65. i 1968./69.

Predvodi Dinamo kao kapetan momčadi u osvajanju Kupa velesajamskih gradova u sezoni 1966./67. tijekom koje je postigao šest zgoditaka. U istom natjecanju sudjelovao je u sezoni 1963./64. Momčad Dinama bila je tad finalist.

Na juniorskom turniru u Belinzoni poglašen je za najboljeg igrača tog jakog natjecanja ispred Franza Beckenbauera i Giannija Rivere. Držao je svojevrstan rekord kao jedini igrač iz momčadi tadašnje "velike četvorke" koji je postigao hat-trick protiv glavnih suparnika.

Iz Dinama odlazi 1969. godine. Igra za belgijske klubove Waregem od 1969. do 1971. i Crossing Club od 1971. do 1972.. Vraća se potom u Dinamo, a već 1973. godine prestaje igrati nakon niza teških operacija meniska obje noge.

Za reprezentaciju Jugoslavije od 1962. do 1968. odigrao je 31 utakmicu i postigao 21 zgoditak. Debitirao je u Leipzigu 16. rujna 1962. u prijateljskoj utakmici protiv DR Njemačke postigavši prvi pogodak za Jugoslaviju u 20. minuti. Utakmica je završila neodlučeno 2-2. Od dresa reprezentacije oprostio se u Beogradu 27. listopada 1968. godine u kvalifikacijskoj utakmici za Svjetsko prvenstvo protiv reprezentacije Španjolske (0-0).

Bio je sudionik i kapetan reprezentacije Jugoslavije na Olimpijskim igrama u Tokiju 1964. godine. Završio je pravni fakultet i višu trenersku školu.

Zambata je nastavio tradiciju vrhunskih vođa napada zagrebačkog kluba; bio je modra devetka nakon Wöfla, Osojnaka i Jerkovića. Za sebe je znao reći da

nikada nije bio klasičan centarfor, više je igrao na krilu ili nešto povučenije. No, prozvali su ga Modri 9. Tako je ostalo.

U Dinamo je došao u vrijeme jedne odlične generacije - Irovića, Jerkovića, Matuša, Čonča i Lipošinića. Polako se uklopio. Kasnije je stigla generacija koju su činili Škorić, Rora, Belin, Blašković, Ramljak, Lamza, Gučmirtl i ostali. U finalu Kupa sajamskih gradova 1967. godine Dinamo je pobijedio engleski Leeds. S te utakmice sačuvao je jedan suvenir. Naime, tadašnji trend je bio da se kao uspomena sačuva lopta kojom je utakmica igrana. Običavao ju je vratar Škorić ostaviti za sebe, no u utakmici s Leedsom je imao pune ruke posla i nije imao vremena razmišljati o tome. Igrala se posljednja minuta, Zambata se vratio na mjesto braniča i zvao Žogu (Škorića) da mu baci loptu, što je ovaj i učinio...

Godine 2020. dobio je Državnu nagradu za sport Franjo Bučar.

Sahranjen je na zagrebačkom groblju Mirogoj.

(Jurica Gizdić)